

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

זו א מ"י פ"ד מ"ג
טומאה מת ב"ה ת

אבל

מלפניו יש טוגע וחזור וטוגע . וסבר כח"ק דלחמירי דריש פירקין (דף ק"ט) דלחין שומר לפתוח מכזיב : **אין** מאהיל וחזור ומאהיל . וח"ס מ"ש האל ממשה וי"ל דמשה מרבינן בסמוך מיטמא דקתיא יכול אף במשא כן ח"ל והטעם יטמא ח"ל דבמגע נמי כזיב יטמא יתירא יתירא דלחמירין בריש פירקין (דף ק"ה) מילתא דלחיה בק"י טריח וכחזי לה קרא ולא מוקמינן טוגע וחזור וטוגע . ונראה דגבי משא דרשינן מזהה ליה למכתב והטוגע צבצלה יטמא עד הערב והטעם יטמא דסיפא למה לי אלף לחוספי טומאה בטשא שאין בטוגע : **רבי** עקיבא אומר הנוגע והטעם ח"ל . לר"ש גופיה לא קריך קרא דלחיה ח"ל דעור מבטלם אלף לדברי רבי ישמעאל קאמר לדיך דלית לך עור מבטלו תיפוק ליה מיהא דכיון דלחין בל כלל מגע ח' :

צ"ל נראה מבר"ס

[ע"י יעקב חוס' כ"ק
ספר ד"ה ח"ל לטעמי']

והבא היינו טעמא משום דבא לכלל מגע לפניו . רב אחיב סבר כבר פדה דלית ליה טוגע וחזור וטוגע : **אמר** רב פפא במרודד . וח"ס וחי חשיב מרודד לרופיניהו לשני חלחי זיתים כגון שאינו מרודד יוסר מדחי בטוגע נמי ליטמא וחי לא חשיב במשא נמי לא ליטמא דלאו גיטא הוא וכ"ס דתתא (ב) ו' כ"א *דאמר לא שני אלף מלחמירי ח' וקסבר כיון דלא מלטרף אלף ע"י מרודד לא חשיב למחוי שומר ומ"מ גיטא הוא מ"מ תקשה דהא רישא דעור שיש עליו כזיב צטר אוקימנא במרודד וקאמר הנוגע בשערה שכנגדו טמא אלמא דלחיה שומר אפילו למרודד ודוחק לומר דהאי מרודד דהכא גרע מאוחו שלמטלה ונראה דקסבר אוחו בקטן ואין גדול עולה עמו אין כמחוי וה"ל חייבי בלוחו בקטן ואין גדול עולה עמו לכך אין מטמא בטוגע אבל במשא מטמא דנישא הוא : **אימא** הוא דנישא : תימה אמאי מגיה דברייהא אימא אפיכא דרבנן סברי אחד הנוגע ואחד המסיט והוא דנישא אבל לא נישא לא ואחא ר' אליעזר למימר אף הטעם אש"ל שאין נישא ותיישב שפיר לשון אף ונראה דסבר ז' הס"ס דמסיט בכל ענין אפילו אין נישא לכך דחק לפרש כן :

ע"י רש"י ור"מ

שיטה מקובצת

[א] אפר עולא שני חצאי זיתים . ג"ב ע"י תוס' בכורות דף כ"ג ע"א : [ג] וירקנו וכתובים ורדיו : [ג] אלא סאחוריו שלא נגע : [ד] דכיון דלא היו כזיב כנס יחד אין לו יר : [ה] משהו דאין שני אולות ס"ב פ"י : [ו] כ"ר אלעזר בן פרז דאמר לא שנו : [ז] ונראה דדבר תלמודא דמסיט כמטא בכל ענין :

[פ"י אוחו היום סמכוהו
בישיבה והטעם כי כלל
ענין ערך ספק ב"ה]

במרודד . דק וקולט וארוך ורוב דכי מלרפת ליה חי כזיב ומיהו לא טריח חייב ומלרף ליה ומיהו פלמטו חיה דלאו חיה בטליה לא בטלי : **מרודד** . לשון וירקנו צ' (שמות נט) ורדיו : לא שנו . לרבי ישמעאל דאמר דאש"ל דלא בטלי לענין משא בטוגע לא מטמו : **אלא מאחוריו** .

תורה אור

במרודד הכא נמי במרודד : היו עליו : **אמר** בר פדא לא שנו אלא מאחוריו אבל מלפניו יש נוגע וחזור וטוגע ורבי יוחנן אמר אין נוגע וחזור וטוגע ואודא רבי יוחנן למעמיה דאמר רבי יוחנן רבי ישמעאל ורבי דוסא בן הרבנים *אמרו דבר אחד רבי ישמעאל הא דאמרן רבי דוסא בן הרבנים דתנן *כל המטמאין באהל שנחלקו והבנין לתוך הבית ר' דוסא בן הרבנים משהו וחכמים *מטמאים לאו אמר רבי דוסא בן הרבנים החם אין מאהיל וחזור ומאהיל הכא נמי אין נוגע וחזור וטוגע ומדריבי דוסא בן הרבנים כרבי ישמעאל רבנן כרבי עקיבא והא ר' עקיבא מהורי קא משהו עד כאן לא קא משהו רבי עקיבא אלא בעור אבל בעלמא מטמא ברכתני סיפא ומדה רבי עקיבא בב' חצאי זיתים שחתבן בקיסם והסימן שהוא טמא ומפני מה ר"ע משהו בעור מפני שהעור מבטלן מתיב רב עוקבא בר חמא °בנבלתם ולא בעור שיש עליו ב' חצאי זיתים יכול אף במשא ת"ל °והנושא יטמא דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר הנוגע והנושא *את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא ואם איתא הרי בא לכלל מגע מלפניו אמר רבא הכי קאמר את שבא לכלל מגע בכל צד בא לכלל משא לא בא לכלל מגע בכל צד לא בא לכלל משא בעא מיניה רב אויא סבא מרבה בר רב הונא קולית סתומה לרבי ישמעאל מהו שתממא אית ליה לר' ישמעאל את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא והבא היינו טעמא משום דבא לכלל מגע מלפניו או דלמא לית ליה *אמר ליה עורבא פרח א"ל רבא ברית ולאן היינו רב אויא סבא מפומבדיתא דמישבח לן מר בגויה דגברא רבה הוא א"ל *אני היום סמכוני באשישותיי ובעא מינאי מילתא דבעי טעמא אבד עולא שני חצאי זיתים [א] שחתבן בקיסם אפי' מוליך

תורה אור

ויקרא
ס"ט

מלפניו
ב' ככל ז' .

אחוריים
כדלחמירין בריש פירקין (דף ק"ה) יבול אפילו יש עליו כזיב הטוגע בעור שכנגד השער מאחוריו לא יטמא ח"ל יטמא ח"ל יטמא :

קולית סתומה . ואין עליה צטר ויש בחוכה מוח וסין במתניתין קולית נבלה וקולית השרץ סתומים סתורין אף מן המשא דלא בלו לכלל מגע מו פליג עליה רבי ישמעאל או לא מו מאחורין אית ליה לרבי ישמעאל ח' : והכא : בעור של שני חלחין : היינו טעמא דמטמא

במגע משום דבא לכלל מגע מלפניו אבל גבי קולית לא בא לכלל מגע כלל דהא עלמחז נבלה אין להם טומאה כדאמרן צבצלה ולא בעלמחז ובמחז אש"ל יכול ליגע דהא סתומה היא : עורבא פרה . ראה עורב פורח בלחור כלומר השורו לדבר אחר : סמכוני באשישות . כלומר לריכני מיוזק לפי שסר כחי מוכח הדרשה שדרשתי היום צרבים דשבת הרגל היתה : הוליך והביא . ששאלן כל היום : כזיב נשא . והנשא את נבלתה חסר הוא בלא וי"י וססה קריאתו כיון דלא כחז וי"י נקרא נישא ואין קרינן טשא : והוא דנישא . שיהא כזיב מחובר היטל כולו כאלה בלא בית יד אחר : שיש כחן חלי זית ורחוק ממנו חלי זית ורעולת צטר מרודד מזה לזה וממטא במשא אף על גב דלאו מחובר הוא בזיה : במרודד . שיש כחן חלי זית ורחוק ממנו חלי זית ומצדו : אחד הנוגע . כזיב חלי זיתים : **ואחד** במסיטן . טמא בלא נישא אף על פי שאין מחוברין יחד : והוא דנישא . וקאי בין אמנע בין אמשא דלחין מטמאין אפילו במשא אלא"כ מחוברין : **מתני'** קולית המה . טמא דהא עלם כשעורה במת מטמא בטוגע ובמשא כדכתיב או בעלם אדם :

קולית

במרודד . דק וקולט וארוך ורוב דכי מלרפת ליה חי כזיב ומיהו לא טריח חייב ומלרף ליה ומיהו פלמטו חיה דלאו חיה בטליה לא בטלי : **מרודד** . לשון וירקנו צ' (שמות נט) ורדיו : לא שנו . לרבי ישמעאל דאמר דאש"ל דלא בטלי לענין משא בטוגע לא מטמו : **אלא מאחוריו** . תורה אור במרודד הכא נמי במרודד : היו עליו : **אמר** בר פדא לא שנו אלא מאחוריו אבל מלפניו יש נוגע וחזור וטוגע ורבי יוחנן אמר אין נוגע וחזור וטוגע ואודא רבי יוחנן למעמיה דאמר רבי יוחנן רבי ישמעאל ורבי דוסא בן הרבנים *אמרו דבר אחד רבי ישמעאל הא דאמרן רבי דוסא בן הרבנים דתנן *כל המטמאין באהל שנחלקו והבנין לתוך הבית ר' דוסא בן הרבנים משהו וחכמים *מטמאים לאו אמר רבי דוסא בן הרבנים החם אין מאהיל וחזור ומאהיל הכא נמי אין נוגע וחזור וטוגע ומדריבי דוסא בן הרבנים כרבי ישמעאל רבנן כרבי עקיבא והא ר' עקיבא מהורי קא משהו עד כאן לא קא משהו רבי עקיבא אלא בעור אבל בעלמא מטמא ברכתני סיפא ומדה רבי עקיבא בב' חצאי זיתים שחתבן בקיסם והסימן שהוא טמא ומפני מה ר"ע משהו בעור מפני שהעור מבטלן מתיב רב עוקבא בר חמא °בנבלתם ולא בעור שיש עליו ב' חצאי זיתים יכול אף במשא ת"ל °והנושא יטמא דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר הנוגע והנושא *את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא ואם איתא הרי בא לכלל מגע מלפניו אמר רבא הכי קאמר את שבא לכלל מגע בכל צד בא לכלל משא לא בא לכלל מגע בכל צד לא בא לכלל משא בעא מיניה רב אויא סבא מרבה בר רב הונא קולית סתומה לרבי ישמעאל מהו שתממא אית ליה לר' ישמעאל את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא והבא היינו טעמא משום דבא לכלל מגע מלפניו או דלמא לית ליה *אמר ליה עורבא פרח א"ל רבא ברית ולאן היינו רב אויא סבא מפומבדיתא דמישבח לן מר בגויה דגברא רבה הוא א"ל *אני היום סמכוני באשישותיי ובעא מינאי מילתא דבעי טעמא אבד עולא שני חצאי זיתים [א] שחתבן בקיסם אפי' מוליך ומביא כל היום כולו מהור מ"ש כתיב °ונישא וקרינן נושא בעינן נושא והוא דנישא בבת אחת תנן הו עילוי שני חצאי זיתים שחתבן בקיסם והסימן שהוא טמא אמאי והא לאו נישא הוא ה"ג במרודד [א] כתנאי אחד הנוגע ואחד המסיט ר' אליעזר אומר אף הנושא אמו נושא לאו מסיט הוא אלא לאו הכי קאמר אחד הנוגע ואחד המסיט בלא נישא ואתא ר' אליעזר למימר והוא דנישא ומאי אף אימא והוא דנישא : **מתני'** קולית המת

הטעם פ"ג מ"א ע"י
פ"ג מ"א

הגהות הב"ח
(ב) תוס' ד"ה אמר וכו'
וכי יטמא דתתא כזיב
פדה דאש"ל לא שנו :

[לקמן קשה]

[כ"ה כ"א]

הגהות מהר"ב
רנשבורג
[א] ג"כ כמנאי אחר הטוגע
ואחד המסיט . ג"ב
ע"י זיתים פיה משא ג
וכ"ס ותי"ט ס"ס :
[ב] רש"י ד"ה אלף מאחורין
וכי כדלחמירין לעיל
אין זה שומר . ל"ב רש"י
מוחק מן כדלחמירין עד
שומר וע"י מהמיל
ומהשיל :

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קבה

עין משפט נר מצוה

וקוליה המוקדשים - במסכת פסחים (דף קכז) תנן הפגול והנוטר מטמאין את הדיים גזריה ביה רבנן משום חשדי כהונה ועלוי כהונה כדמפרש ההם וגזרו אף בעלמות ששימשו נותר: נבלה - אין עלמותיה מטמאים דכתיב (ויקרא י"ב) כנבלתה ולא בעלמות* וכן שרץ הלכך סחומים טהורים אף מלמטה במשאל תורה אור

[לעיל ע"ז:]

וכ"ש מנע דלי אפטר לו ליגע וטע"ג דשומר מכנים ומוליא טומאה ה"מ דבשר שאפשר ליגע בטומאה עלמה ואפילו לא נגע בה אלא בשומר טמא אכל היכא דלי אפטר ליגע בטומאה עלמה אין שומר מטמא: נקודים כל שאו - אפילו כחוט השערה שאפשר להכניס בו חוט השערה של רטבו או זקנו והרי הוא מטמא כדך ברלקמן: **ג** ולי דליכא כוית מוח מכפנים טומאה בוקעת ועולה - קושא היא אמאי אין מטמא בזהל גרי אין לה חלל טפח וקיימא לן בברכות (דף י"ט) כל חלל שאין בו טפח אינו חולץ בפני המוח: ואי קסבר מוח שפנים מעלה ארוכה לבשר מבחוץ אע"ג דליכא מוח הולכי ובמחזור לחי סוף המוח נבל שהרי פעמים שהמוח כולו נבל וחוזר וע"י האמו גדל הבשר מלמעלה ח"כ בלא בשר גדול מוח חשדי אבר כל עלם חלול ותנן (אבלות פ"א מ"ז) האברים אין להן שיעור אפילו פחות מכזית מן המוח ופחות מכעדשה מן השרץ: **קסבר אין מוח שפנים מעלה ארוכה לבשר מבחוץ** והכל הולכי וליכא בשר אין סופו להעלות ארוכה ביה ולא אבר מוקרי: א"ה במוקדשין אמאי טמאים - הרי לא שימשו נותר דלון נותר בפחות מכזית: כי נקבו אמאי טמאין - הא אמרת דלון שומרין מלטרפין לטומאה חמורה: רישא - דקולית המה: דליכא כוית - לפיכך אין מטמא בזהל: סיפא - מוקדשים ושרץ ונבלה: דליכא כוית - לפיכך גבי מוקדשין איכא ג' שיעור נותר וגבי נבלה ושרץ איכא שיעור לטמא: ואי נקבו אמאי - כיון דרישא ליכא כוית ד] אחדי לא לשמעין דעלם כשעורה מטמא במגע ולא בזהל וכוית מן הגבלה מטמא: מילי מילי - כל דבר [ה] שגנה במשנתו לשמעין טמא כלל חד וחד מוח שהרחה זה לא הרחה זה: רישא - לשמעין מדלל טימא בזהל על כרחיך שמעת מינה דמוח שפנים אין מעלה ארוכה מבחוץ דלי מעלה בין אית ביה בין לית [ה] ביה מטמא: מילתא היא - כנותר עלמו ואילטרין לשמעין דהכי הוא כדבר מרי משום דבפסחים (דף קכז) לא תנן אלא הפגול והנוטר אבל שמושו לא תנן ולשמעין מהמיתין דמשום [ה] שמושו כוית נגט מטמאה אפי' כשהיא סחומה ולא נגט במוח טמא משום עלם

[לעיל קכ"ז:]

[כתיבות כ"ח:]

[בפסחים פ"ג:]

הגהות הב"ח
(ה) ישי' ד"ה אפי' וכו' לא מטמא משום אבר: (ז) ד"ה טמאה וכו' כשעני חיים: (ח) תוס' ד"ה נוגע וכו' לא איטרין ליה למתני:

אבלות פ"ג מ"א

ס"ב

גליון הש"ס
גבי וקולית שרין - לאו דוקא דהא שרץ מטמא כשערה אלא דשרץ פירא מנבלה ושרץ דקע אשנייה לישנא הוא - מבי' בחיובי' כ"ב דף ע"ז ד"ה אין אומיות:

ג' א מיי' פ"ה מלכות אבות הסומאות ה"ל ד: נ"ב ב מיי' פ"ה ס"ב ה"ל ד:

נ"ג ג מיי' פ"ב מה'ל' שומאה מה ה"ה ה' ופ"ה מה'ל' אבות סומאות ה"ל' א' ופ"ד הלכס ע"ה ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

נוגע אין מאהיל לא - וכו' מהל' ליה למידק מאהיל לא חי משום דלא קתני לה הא לא קתני נמי משא אע"ג דעלם כשעורה מטמא במשא וי"ל דמשא לא איטרין (ג) לתתני אבל אהל הוא ליה למתני כיון דלון עלם מטמא בזהל אע"ג דלא מתני ליה במוקדשין

מ"מ טהור ליה למתני בלפי נפשיה חמת אע"ג דלא הוי אהל דומיא דנוגע דנוגע בכל מקום טמא אבל מאהיל לא מטמא אלא כנגד המוח"מ במוחי דהוי לתתני ואם תאמר ולשני ליה הא מני רבי יוסף לית ליה טומאה בוקעת ועולה לקמן בשמעתין ושמא לא מסביר ליה לאוקמה כרי יוסי: **ואי** מוח שפנים מעלה ארוכה מבחוץ - פירש הקונטרס אע"ג דליכא מוח כלל וזה דחוק מדלל מוקי לה דלית ביה מוח ובתנא דמקרא קולית משמע דמייירי דליכא מוח קלס: **אי** הכי מוקדשים כו' - פירוש בשלמא חי איירי בדליכא כוית א"ש מוקדשין אפי' למ"ד בערבי פסחים (פסחים קכ"ה) נותר ככזיה דכל חד איירי בשיעור דידיה אלא כיון דבמת איירי דליכא שיעור מוקדשין אמאי כו' הימה דמאי קמ"ל רב מרי מהגיתין הוא ועוד דכפ' כ"ד לולין (שם דף פ"ג) מיי' סייעא לרב מרי ודחי לה ליי' הך מתניתין דהכא וגרלה דרב מרי לשמועין עלמות שמשו נותר כבר אפי' אין בהן עכשו כלום ומתני' איכא לאוקומי בדליכא אכתי כוית ומי' חדוש הוא דליכא שיעור נותר בעולם ובפסחים דבעי לאתויי מעלמות פסח דקאמר אלא לאו דלית ביה מוח היינו שיהי' בה מוח כבר דעכשו לא קאמר דפשיטא דטעוין שרפה משום מוח: **הכא** במוחי טסקין בשפיפה - דמו לא מעלה ארוכה והלכך כיון דליכא כוית מוח לא מטמא בזהל דליכא שיעור ולא הוי נמי אבר ולשמעין דשיפה אינו מטמא בזהל:

ומאי נוגע דקתני מאהיל - וקמ"ל דנוגע היינו מאהיל ומלטרפין וכו' ליתני כוית מן המת הנוגע בו טמא ולא ידענא דנוגע היינו מאהיל וי"ל דלא הוה שמעין ליה מהכא אלא משום דקיס לן בעלמא דכוית מן המת מטמא בזהל אבל השתא דקתני קולית [ה] מן המת וקתני נוגע מוכיח דנוגע היינו מאהיל דלי אפטר ליגע במוח ממש במוח הקולית אלא ע"י אהל: **הכא** במוחי טסקין ככוית מוח המתקשקש - הא דלא קאמר ליה דשיפה מעלה ארוכה מבחוץ אמר

הנוגע
הנוגע דקתני מאהיל לא חי משום דלא קתני לה הא לא קתני נמי משא אע"ג דעלם כשעורה מטמא במשא וי"ל דמשא לא איטרין (ג) לתתני אבל אהל הוא ליה למתני כיון דלון עלם מטמא בזהל אע"ג דלא מתני ליה במוקדשין

מ"מ טהור ליה למתני בלפי נפשיה חמת אע"ג דלא הוי אהל דומיא דנוגע דנוגע בכל מקום טמא אבל מאהיל לא מטמא אלא כנגד המוח"מ במוחי דהוי לתתני ואם תאמר ולשני ליה הא מני רבי יוסף לית ליה טומאה בוקעת ועולה לקמן בשמעתין ושמא לא מסביר ליה לאוקמה כרי יוסי: **ואי** מוח שפנים מעלה ארוכה מבחוץ - פירש הקונטרס אע"ג דליכא מוח כלל וזה דחוק מדלל מוקי לה דלית ביה מוח ובתנא דמקרא קולית משמע דמייירי דליכא מוח קלס: **אי** הכי מוקדשים כו' - פירוש בשלמא חי איירי בדליכא כוית א"ש מוקדשין אפי' למ"ד בערבי פסחים (פסחים קכ"ה) נותר ככזיה דכל חד איירי בשיעור דידיה אלא כיון דבמת איירי דליכא שיעור מוקדשין אמאי כו' הימה דמאי קמ"ל רב מרי מהגיתין הוא ועוד דכפ' כ"ד לולין (שם דף פ"ג) מיי' סייעא לרב מרי ודחי לה ליי' הך מתניתין דהכא וגרלה דרב מרי לשמועין עלמות שמשו נותר כבר אפי' אין בהן עכשו כלום ומתני' איכא לאוקומי בדליכא אכתי כוית ומי' חדוש הוא דליכא שיעור נותר בעולם ובפסחים דבעי לאתויי מעלמות פסח דקאמר אלא לאו דלית ביה מוח היינו שיהי' בה מוח כבר דעכשו לא קאמר דפשיטא דטעוין שרפה משום מוח: **הכא** במוחי טסקין בשפיפה - דמו לא מעלה ארוכה והלכך כיון דליכא כוית מוח לא מטמא בזהל דליכא שיעור ולא הוי נמי אבר ולשמעין דשיפה אינו מטמא בזהל: **ומאי** נוגע דקתני מאהיל - וקמ"ל דנוגע היינו מאהיל ומלטרפין וכו' ליתני כוית מן המת הנוגע בו טמא ולא ידענא דנוגע היינו מאהיל וי"ל דלא הוה שמעין ליה מהכא אלא משום דקיס לן בעלמא דכוית מן המת מטמא בזהל אבל השתא דקתני קולית [ה] מן המת וקתני נוגע מוכיח דנוגע היינו מאהיל דלי אפטר ליגע במוח ממש במוח הקולית אלא ע"י אהל: **הכא** במוחי טסקין ככוית מוח המתקשקש - הא דלא קאמר ליה דשיפה מעלה ארוכה מבחוץ אמר

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

ה' ו' מיי' פ"ד מה'ל' שומאה מה ה"ה ה"ל' יה:

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

אמר ר' יוירא רישא בטומאה רלויה בין ב' מגדלים עסקין-הוהמלי למימר בטומאה למטה מטפח עסקין כדאמרינן בסמוך אלא משמעות אהל משמט ליה למעלה מטפח אי נמי ליה סכרה ללקמן ואל"ה אי בטומאה רלויה דווקא עסקין אמאי נקט כסיפא המשכה ע"י

הנוגע בחצי זית ומאהיל על חצי זית צבת אחת ידו אז נוגעת כאן והשנייה מאהלת כאן : או חצי זית מאהיל עליו . כגון שנתן בקיסס ותמוז צבולה וזה עומד תחתיו א' ודבר אחר מאהיל עליו ועל חצי זית . כגון חצי זית נוטל ע"ג קרקע

דבר אחר טהור ה"ל למינקט אבל אם אינה רלויה עטרו"ו לדאחא לנאשמועין לפילוי בין שני מגדלים דומיא דרישא לא הוי טומאה רלויה בהמשכה ע"י דבר אחר דתיתי בעינן בין ב' מגדלים וגם כשהו עמלו מאהיל על הטומאה או הטומאה עליו : [ומאן] תנא דקרי לאהל טעם רבי יוסי היא - פי' בקונט' דלא מיימי כהנה אלא חליצא דרבא וכן עיקר דהא לאביי מאי משני דע"כ לריד לעוקומי מתניתינן בכל ענין דאם לא כן מאי דהא רבי יוירא לעיל בטומאה בין שני מגדלים עוקי נמי מתניתינן בכה"ג אלא ע"כ לריד לפרש בכל ענין דלא תקשה אכתי נוגע אין מאהיל בלא טומאה רלויה לא הילך אליבא דאביי לא מיתוקמא כיון דליבא אהל למעלה מטפח דלא הוי נגיעה אבל רבא דלא מפיך אלא אהל בהמשכה ליבא למיפקר מדי דמתני' לא חיירי בהמשכה מדקתני הנוגע משמט אהל דומיא דנוגע דליבא גופיה ולא ע"י דבר אחר ואביי ורבא לית להו דרבי יוירא דשני לעיל בטומאה בין שני מגדלים דאי אית להו מנא לן לפרש כדמפרש ללמא בטומאה רלויה בין שני מגדלים עסקין אלא ודאי לית ליה ואל"ה וכוון לית להו דרבי יוירא והואו דלעיל דמקומא לאביי כדאית ליה ולרביא כדאית ליה והאיתו עפי שפיר לרבא דמתקומא בפשיטות דרישא מלטרפין דכאליה נגיעה היא כיון שאין בהמשכה וכסיפא דאין מלטרפין כיון דע"י המשכה היא ואל"ה אמאי אולטרין להביא מהכא מההיא דלעיל יכול להביא ראייה דקרי לאהל נוגע לפי סברת רבא וי"ל דניתא ליה טפי לחתוי מהכא כגוד ע"כ שם חכ"ס : **שריא** כנגד הנקב טהור . ואל"ה כיון דלא מצטל להו כדפי' בקונטרס יהא עמא אפילו שלא כנגד הנקב כדאמרינן פרק לא יתפור (ב"ב דף ט"ז) דכל מידי דלא מצטל ליה אין מולך בפני הטומאה ומיהו שם פירש דכל דבר שסותם כל החלון ח"ל

הנוגע בבחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל בחצי זית טהור ואי חד שמא הוא אמאי טהור אלא קשיא רישא אמר רבי יוירא בטומאה רציצה בין ב' מגדלים עסקין ואין ביניהן פותח טפח דכולה נגיעה היא ומאן תנא דקרי לאהל נוגע ר' יוסי היא *דתניא ר' יוסי אומר *כלא תרודו רקב מטמא בכמע ובמשא ובאהל בשלמא במשא ובאהל הא קא טעין ליה לכוליה והא קא מאהיל אכוליה אלא נוגע הא לא נגע בכוליה אלא לאו ש"מ מאי נוגע מאהיל והא קתני נוגע והא קתני מאהיל אמר אביי למטה מטפח אהל נגיעה למעלה מטפח אהל גרידא רבא אמר אפילו למעלה מטפח נמי אהל נגיעה הוא והיכי רמי אהל גרידא בהמשכה אמר רבא מנא אמינא לה *דתנן *ר' יוסי אומר חבילי משה וסריגי חלונות חוצצין בין הבית לעלייה שלא להכניס מומאה לצד שני פרסן על פני המת באויר הנוגע כנגד הנקב טמא שלא כנגד הנקב טהור ה"ד אילימא למטה מטפח שלא כנגד הנקב אמאי טהור מת בכסותו הוא ומת בכסותו מטמא אלא לאו למעלה מטפח וקא קרי ליה נוגע אמר אביי לעולם למטה מטפח ודקאמרת מת בכסותו הוא מת בכסותו מבטל ליה הא לא מבטל ליה ותהוי *בטומאה ממונה בוקעת ועולה *קסבר רבי יוסי טומאה ממונה אינה בוקעת ומנא תימרא *דתנן יתיבת המגדל שיש בה פותח טפח ואין ביציאתה פותח טפח טומאה בתוכה הבית טמא טומאה בבית מה שבתוכה טהור מפני שדרך טומאה לצאת ואין דרך טומאה ליכנס ורבי יוסי מטהר מפני שיכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה וקתני סיפא העמידה בפתח ופתחה לחוץ טומאה בתוכה הבית טהור טומאה בבית מה שבתוכה טהור ותני

מיר מען : אהלות פ"ב (מסכתא) ריש פ"ד דאהלות]

[מסכתא דאהלות פ"ט ע"ג]

[כתיבתם כאל]

אהלות פ"ד משנה ב

שיטה מקובצת

[פ] צבת אחת ידו אהר נוגעת כאן : [ג] דהנוגע דיינו נמי מאהיל : [ג] דהנוגע דהסורנין עסקין בסורנין : [ד] אם שפתו מקורה לחברתה געשו חקירה ובפסן : [ה] דהי פרוסי על המת באויר שנשאין וכו' ופרסן על דהת : [ו] ועושין אותה תיבות התיבות : [ז] להצניע בתן אוכלים ותשקים : [ח] דאי אית להו מנא לחו לפרש :

בטול וסס (כ"ד ה"ה) מפורש : **קסבר** רבי יוסי טומאה אינה בוקעת ועולה : ואל"ה היכי מוקמינן כוונתיה והא מתניתינן סבר דבוקעת ועולה דקתני סתומה הנוגע בה עמא וחוקמינן דמאי טעם מאהיל וי"ל א"ע"ג דסבר רבי יוסי טומאה טמונה אינה בוקעת מודה בקולית סתומה שמטמא צבאל כמו צמת בכסותו דמודה רבי יוסי דמטמא : **טומאה** צבית מה שבתוכה טהור . שהנגדל חולץ בין הטומאה ובין מה שבתוכה דאין מקבל טומאה דעשוי לנחת הוא : **יבול** הוא להולאה ולשורפה במקומה . גראה דמודה רבי יוסי צהא דאמרינן צבינה (דף י"ד) המת צבית ולו פתחים הרבה כולן סתומים מפני שסוף טומאה ללאת דרך שם דהתם צמת שלם דאין דרך לשורפה ולנחתו פחות מכוית :

גליון הש"ס
גמ' סכר ר' יוסי
קומא טמונה ע"י
יעובין דף פ"ג ע"א תוס'
ד"ס הכי הוא :

שמו בין קורא לנכרתה
מכרסל'

הגהות מר"ב
רנשבורג

[א] רש"י ל"ה או חצי זית
וכו' זה עומד תחתיו כאל
הס"ד ואל"ה מס' ודבר
אהר :

לה' דאפילו למעלה מטפח קרי ליה רבי יוסי אהל נגיעה : **חבלי מעסה המסורגים** : [ג] שמכרנים מטות כמין קליעה וכן סריגי חלונות שמונים עטים או סבי צרול צחנות בסריג בקליעה שלא יכנס אדם בהן : **חולצין בין בית לעלייה** : [ד] *טמא מקורה לחברתה נעשו חקרה וצטלו ואין מקבלין טומאה וחולצין בפני הטומאה שלא הכנס טומאה ללד שני שעליה כלומר לעלייה והע"פ שנקבצים הרי אין צקבצים פותח עפח וכל נקב העשוי לאויר שיעורו כמלא אגרוף וכל נקב שבין בית לבית או בין בית לעלייה שיעורו צפותה טפח ואף הנוגע כנגד הנקב טהור : [ה] **היו פורסים על המט באויר** : שנטלו מן המטה כמו שהן מסורגות ופורסן על המט באויר : **הנוגע כנגד הנקב טמא** . דעכשוי לא נעשו חקרה להיות הכל כסותו לפיכך הנוגע כנגד הנקב טמא שהרי מאהיל על המט שלא כנגד הנקב טהור דחבליים בלא מטא אין מקבלין

